

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/92/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6111221975
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 05. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2012:6111221975.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Údernícka č. 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Bratislava, Údernícka č. 5, IČO: 36 613 843, proti odporcovi K. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. G., A. č. 4, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Prešov, Važecká č. 16, IČO: 42 176 778, zastúpeného JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom, so sídlom v Stropkove, Nám. SNP č.7, o zaplatenie 601,82 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 28.02.2012, č.k. 9C/1/2012-53, takto

rozhodol:

Uznesenie vo výroku o povinnosti navrhovateľa nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania potvrdzuje.

Navrhovateľ je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy odvolacieho konania vo výške 33,06 eur právnenému zástupcovi vedľajšieho účastníka JUDr. Ambrózovi Motykovi, advokátovi so sídlom v Stropkove, Nám. SNP č.7, do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd rozhodol tak, že konanie zastavil, navrhovateľovi vrátil časť zaplateného súdneho poplatku v sume 29,37 eur a zároveň požiadal Daňový úrad Bratislava, aby navrhovateľovi vrátil súdny poplatok v tejto sume, a to po doručení právoplatného rozhodnutia. Vyslovil, že odporca nemá právo na náhradu trov konania a navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania v sume 113,93 eur do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

V odôvodnení uviedol, že navrhovateľ sa prostredníctvom právneho zástupcu domáhal, aby súd zaviazal odporcu na plnenie 601,82 eur s príslušenstvom, ktorá suma predstavovala neuhradené splátky úveru na základe zmluvy zo dňa 08.07.2002.

Súd vo veci rozhodol platobným rozkazom zo dňa 03.11.2011, voči ktorému podal odporca odpor, pričom namietal premlčanie pohľadávky.

Podaním doručeným súdu dňa 27.02.2012 navrhovateľ prostredníctvom právneho zástupcu zobral návrh v celom rozsahu späť a žiadal konanie zastaviť, pričom dôvod späťvzatia neuviedol.

Súd podľa § 96 ods.1 O.s.p. konanie zastavil a o trovách vo vzťahu k odporcovi rozhodol podľa § 146 ods.1 písm.c/ O.s.p..

Taktiež rozhodol o povinnosti nahradiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi podľa § 146 ods.2 prvá veta O.s.p., keď navrhovateľ procesne zavinil, že konanie sa muselo zastaviť.

Proti rozhodnutiu sa odvolal navrhovateľ, a to proti výroku, ktorým ho súd zaviazal na úhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi. Nestotožnil sa s rozhodnutím súdu, ktorým priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania, pretože podľa jeho názoru v danom prípade nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva a žiadal aplikovať ustanovenie § 150 O.s.p..

Poukázal na to, že cieľom združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS (ďalej len „združenie“), je kolektívna ochrana spotrebiteľov, podávanie žalôb podľa zákona o ochrane spotrebiteľa, zastupovanie spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka podľa § 93 ods.2 O.s.p..

Nakoľko zákon pripúšťa vstup vedľajšieho účastníka do konania, navrhovateľ sa nemôže brániť proti vstupu združenia do konania, avšak nevidí význam v právnom zastúpení vedľajšieho účastníka, keďže samotnou úlohou združenia je ochrana spotrebiteľa v spotrebiteľských sporoch. Navrhovateľ preto spochybňuje nutnosť a účelnosť vynaloženia trov právneho zastúpenia vedľajším účastníkom, pretože nemožno prijať záver, že právny zástupca vedľajšieho účastníka vykonal úkony nevyhnutné pre úspech vo veci, t.j. že poskytol právne služby, ktorých vykonanie by malo vplyv na rozhodnutie súdu.

Poukázal na účel právneho zastúpenia, ktorým je zastupovanie záujmov svojho klienta, avšak v danom prípade možno konštatovať, že právne zastúpenie vedľajšieho účastníka je nadbytočné a neehospodárne, lebo združenie sa samo prezentuje ako inštitúcia spôsobilá na ochranu spotrebiteľa aj v rámci súdneho konania. Skutočnosť, že združenie samo bez právneho zastúpenia vystupuje na strane navrhovateľa spolu s občanmi Slovenskej republiky vo viacerých sporoch na ochranu spotrebiteľov, právne zastúpenie vedľajšieho účastníka je neehospodárne a účelové.

Podľa názoru navrhovateľa konaním vedľajšieho účastníka v podobe jeho právneho zastúpenia dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a neehospodárnosti konania. Rozhodnutie o náhrade za úkon právnej služby „prevzatie a príprava právneho zastúpenia“, považuje za nepreskúmateľné, lebo z odôvodnenia rozhodnutia nie je zrejmé, akým spôsobom sa právny zástupca vedľajšieho účastníka oboznámil so spisovým materiálom, keďže navrhovateľ nebol vyzývaný na doručenie ďalšieho vyhotovenia návrhu na začatie konania. Potom nedošlo k naplneniu podstaty právneho úkonu, keďže právny zástupca vedľajšieho účastníka nemal k dispozícii návrh na začatie konania.

Taktiež považuje za nepreskúmateľné rozhodnutie o náhrade za úkon „vyjadrenie zo dňa 21.02.2012“, keďže nie je zrejmé, akým spôsobom sa oboznámil so spisovým materiálom, čo je nevyhnutné pre podanie vyjadrenia k návrhu.

Z toho dôvodu žiadal napadnutý výrok rozhodnutia zmeniť a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať. Zároveň si uplatnil trovy konania právneho zastúpenia v odvolacom konaní.

K odvolaniu navrhovateľa sa písomne vyjadril vedľajší účastník. Rozhodnutie okresného súdu v napadnutej časti žiadal potvrdiť ako vecne správne a priznať náhradu trov odvolacieho konania vo výške 33,06 eur za toto vyjadrenie.

Poukázal na to, že práve združenia majú právo v súlade so zákonom chrániť a presadzovať oprávnené záujmy spotrebiteľov (§ 3 ods.4, § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa). Občianske združenia na ochranu spotrebiteľov si v prevažnej miere zakladajú samotní občania poškodení nekalými praktikami a neprijateľnými zmluvnými podmienkami v štandardných formulárových zmluvách dodávateľova často pri nedostatku organizačného a finančného zabezpečenia chránia práva prevažne

nemajetných spotrebiteľov, ktorí rezignujú na obranu svojich práv, pretože nemajú dostatok prostriedkov na advokáta a tým na rovnocenný priebeh súdnych konaní. Poukázal na to, prečo navrhovateľ ako silná spoločnosť vymáha nespočetné množstvo pohľadávok, pričom sama môže disponovať svojím právnym oddelením, pričom sa dáva zastupovať silnou advokátskou kanceláriou.

Namieste je aj otázka, prečo navrhovateľ podal žalobu v čase, kedy postúpené pohľadávky už boli premlčané. Odpoveď je jednoduchá, ide o snahu dodávateľov pri použití nekalých obchodných praktík ešte viac sťažiť ťažké sociálne postavenie najchudobnejšej vrstvy obyvateľstva na Slovensku a čo najviac vyťažiť z úrokov z omeškania. Práve navrhovateľ celoplošne (pričom vedľajší účastník to zistil z konaní na viacerých súdoch v SR), ignoruje premlčaciu lehotu podľa Obč. zákonníka, podáva žaloby v premlčaných právnych veciach a pri námietkach premlčania vznesených vedľajším účastníkom, ojedinele aj odporcom, sa dožaduje aplikácie obchodného kódexu na stanovenie dĺžky premlčacích lehôt, prípadne poukazuje na dohodnuté 10-ročné premlčacie lehoty, ktoré v spotrebiteľskom práve nie je možné akceptovať. V niektorých prípadoch dodatočne podsúva spotrebiteľom na podpis uznanie dlhu, čo vykonáva neprijateľným spôsobom predstavujúcim nekalú obchodnú prax.

Účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc možno odvodiť z článku 47 ods.2 Ústavy SR, podľa ktorého každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi.

Trovy právneho zastúpenia treba považovať v každom prípade za účelne vynaložené trovy. Každý má právo na to, aby hoci aj v jednoduchej, skutkovo a právne menej zložitej veci bol zastúpený advokátom. Toto ústavne zaručené právo môže uplatňovať v rámci celej republiky bez ohľadu na to, že voľba miestneho advokáta by bola spojená s menšími trovami.

Z toho vyplýva, že aj vedľajší účastník, ako občianske združenie zložené prevažne z laikov v oblasti práva, má právo vystupovať proti dodávateľom na základe princípu „rovnosti zbraní“. Práve preto vedľajší účastník je právne zastúpený advokátmi, ktorí sú ochotní takéto právne zastupovanie realizovať.

Aj keď neprijateľnosť zmluvných podmienok a posudzovanie nekalých obchodných praktík vyhodnocuje súd podľa judikatúry Súdneho dvora EÚ ex offio, nemôže poučiť spotrebiteľa o premlčaní, prípadne mu dávať návody k náležitej právnej argumentácii proti dodávateľom. Vstupom vedľajšieho účastníka do konania sa navrhovateľ zrazu v súdnych konaniach začína ocitáť v postavení, v ktorom nachádza rovnocenného partnera v riešení právnych otázok súvisiacich s prebiehajúcimi spormi, pretože samotní spotrebiteľia sa nedokáže náležite brániť.

O dôvodnosti priznania trov vedľajšiemu účastníkovi svedčí aj novelizované znenie §137 od 01.01.2012, pričom poukázal na dôvodovú správu k tejto novele, v zmysle ktorej pod trovami konania treba rozumieť aj náhradu výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, pričom takýmto je aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa.

K námietke, že nedošlo k naplneniu podstaty právneho úkonu príprava a prevzatie uviedol, že úkon právnej služby prevzatie a príprava zastúpenia, vrátane prvej porady, je mimoriadne dôležitým úkonom, kedy sa advokátom zhodnocuje opodstatnenosť, účelnosť, stratégia a taktika právneho zastupovania a následne sa táto analýza konzultuje na prvej porade s klientom. Tento úkon v sebe zahŕňa aj administratívnu činnosť sekretariátu kancelárie spočívajúcu v pridelení spisovej značky, založenie súdneho spisu, vyhotovenie písomného podania o vstupe do konania a jeho zaslanie súdu.

Taktiež námietka navrhovateľa, že vedľajší účastník nemohol podať vyjadrenie zo dňa 21.02.2012 je neopodstatnená, pretože návrh na začatie konania bol vedľajšiemu účastníkovi doručený 20.02.2012.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal podľa ustanovenia § 212 ods.1, 2 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods.l, 2 O.s.p. uznesenie okresného súdu v napadnutej časti potvrdil ako vecne správne podľa § 219 ods.l, 2 O.s.p..

Podľa ustanovenia § 219 ods. 2 O.s.p. platí, že ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že rozhodnutie okresného súdu je správne. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s argumentmi vedľajšieho účastníka uvedenými v jeho vyjadrení k odvolaniu. V podrobnostiach preto naň poukazuje stotožniac sa s jeho právnymi závermi.

Odvolací súd obranu navrhovateľa (aj po skúsenostiach v mnohých ďalších sporoch tohto účastníka) považuje za tendenčnú, účelovú, pričom poukazuje na porušenie práv navrhovateľa, avšak neakceptuje ustanovenie § 1 O.s.p., z ktorého vyplýva, že Občiansky súdny poriadok upravuje postup súdu a účastníkov v občianskom súdnom konaní tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov, ako aj výchova na zachovávanie zákonov, na čestné plnenie povinností a na ústup právam iných osôb.

Navrhovateľ vo svojom odvolaní podsúva súdu argumenty spochybňujúce právo vedľajšieho účastníka na zastúpenie, naopak, navrhovateľ je sám zastúpený advokátom, je nepochybné, že uplatňuje premlčaný nárok a nebyť práve zastúpenia odporcu vedľajším účastníkom a advokátom, odporca by sa nedokázal brániť v danom spore, pričom by došlo k porušeniu zásady „rovnosti zbraní“, ako to konštatuje vedľajší účastník vo svojom vyjadrení.

Navrhovateľ požaduje aplikáciu § 150 O.s.p., avšak vo svojom podaní si zároveň uplatňuje trovy konania a právneho zastúpenia a v odvolacom konaní, pričom je nepochybné, že zavinil zastavenie konania v dôsledku toho, že žaloval premlčanú pohľadávku a len v dôsledku právneho zastúpenia odporcu združením, resp. advokátom bol nútený zobrať návrh späť. Pokiaľ by súd nepriznal vedľajšiemu účastníkovi trovy konania a ešte by k tomu priznal trovy konania navrhovateľovi v odvolacom konaní, potom by súd konal v rozpore s Ústavou SR a Občianskym súdnym poriadkom, pretože by nebola zabezpečená spravodlivá ochrana práv na strane odporcu.

Ustanovenie § 150 ods.1 upravuje možnosť aplikácie tohto ustanovenia len z dôvodov hodných osobitného zreteľa, pričom musí ísť o výnimočný prípad.

V rozhodovanom prípade tak tomu nie je, práve naopak, vedľajšiemu účastníkovi vznikol zákonný nárok na náhradu trov konania. Ak navrhovateľ podal návrh na začatie konania voči odporcovi, nič mu nebránilo, aby v konaní ďalej pokračoval, návrh nemusel zobrať späť.

V odvolaní navrhovateľ namieta, že rozhodnutie o trovách je nepreskúmateľné. Odvolací súd konštatuje, že z rozhodnutia prvého stupňa jednoznačne vyplýva, že rozhodnutie je dostatočne odôvodnené aj zrozumiteľné a námietky navrhovateľa uvedené v odvolaní sú nezrozumiteľné, snažiace sa rozhodnutie okresného súdu postaviť do svetla akejsi nepreskúmateľnosti niečoho, čo sa ani preskúmať nedá.

Ako je súdu známe, ani zástupca navrhovateľa v konaniach nepredkladá preskúmateľným spôsobom vyúčtovanie, z ktorého by bolo zrejmé, akým spôsobom sa oboznamuje so spisovým materiálom, pričom súd ani v tomto prípade neskúma, či došlo k „naplneniu podstaty právneho úkonu príprava a prevzatie právneho zastúpenia“, keď žaloby podávané právnym zástupcom navrhovateľa v prevažnej miere v dôsledku podobnosti sporov sú podávané zo šablóny.

V súlade s § 24 O.s.p. účastník sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí. Podľa § 25 ods.1 O.s.p. ako zástupcu si účastník môže vždy zvoliť advokáta.

Argumentácia navrhovateľa o nehospodárnosti a účelovosti zastúpenia vedľajšieho účastníka je právne neudržateľná. Pokiaľ poukazuje na to, že dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov, odvolací súd dodáva, že trovy konania vznikajú v spore bez toho, či účastníci to chcú alebo nie, výška trov záleží od zložitosti sporu, dĺžky konania a aktivity účastníkov dospieť k rýchlemu výsledku. Ak sa účastník môže dať v konaní zastupovať advokátom, potom je nezrozumiteľná námietka navrhovateľa, že ak sa vedľajší účastník dá zastúpiť, dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania, pretože v danom prípade nejde o navyšovanie trov, ale o vznik trov v dôsledku ústavného práva na zastupovanie. Z argumentácie navrhovateľa potom akoby vyplývalo, že navrhovateľ môže byť v konaní zastúpený, odporca by nemal byť, resp. nie dostatočne kvalifikovane, pretože tak navrhovateľovi v prípade neúspechu zbytočne narastajú trovy. Je zrejmé, že ide o neprijateľný záver v rozpore s Ústavou SR, ako aj Občianskym súdnym poriadkom. K úkonu príprava a prevzatie právneho zastúpenia odvolací súd dodáva, že nie je povinnosťou súdu bližšie preskúmať tento úkon, táto skutočnosť nijako nevyplýva z Občianskeho súdneho poriadku, pretože v prípade, ak sa účastník dá zastúpiť, logicky vzniká prvý úkon, pretože bez neho by ani k zastupovaniu nemohlo dôjsť a aj zástupcovi navrhovateľa musí byť zrejmé, čo takýto úkon v praxi predstavuje a je nadbytočné sa bližšie s ním zaoberať. Pri príprave a prevzatí nie je povinnosťou právneho zástupcu oboznamovať sa so spisovým materiálom, pretože na to nemá ani oprávnenie do doby, pokiaľ mu nie je riadne udelená plná moc účastníkom, čomu nepochybne predchádza vzájomné rokovanie, oboznamovanie sa s vecou a zhodnotenie možného ďalšieho postupu ako aj odhad možného úspechu alebo neúspechu vo veci, prípadne je daný priestor na zmierlivé vyriešenie sporov.

K námietke ohľadom druhého úkonu, podanie vyjadrenia, odvolací súd poukazuje na to, že späťvzatie návrhu došlo na okresný súd dňa 27.02.2012, je datované dňom 21.02.2012, pričom nie je možné zistiť, kedy bola zásielka podaná na poštu. Vedľajší účastník vstúpil do konania na základe oznámenia doručeného okresnému súdu dňa 30.01.2012 s tým, že požiadal súd o doručenie návrhu, ktorý mu bol doručený 20.12.2012. Následne bolo podané kvalifikované vyjadrenie. Daný úkon nemožno považovať za neúčelný, keďže ako účastník konania mal právo podať vyjadrenie k veci, pričom podmienkou k takémuto úkonu nie je potreba oboznamovať sa so spisovým materiálom (čo bežne nerobia ani iní právni zástupcovia), pretože na podanie vyjadrenia, ako vyplýva z jeho obsahu, dostatočne postačoval návrh na začatie konania, ktorý bol vedľajšiemu účastníkovi doručený a na základe ktorého mohol podať vyjadrenie k veci k argumentom uvádzaným navrhovateľom v tomto návrhu. Nie je zrejmé, z čoho navrhovateľ vyvodzuje, že je nevyhnutné pre podanie vyjadrenia k návrhu oboznámenie sa so spisovým materiálom. Aj keď konkrétne nešpecifikuje, prečo by takýto postup mal byť správny, zároveň argumentuje, že rozhodnutie je v tejto časti nepreskúmateľné.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods.1 O.s.p. a § 142 ods.1 O.s.p., keď v odvolacom konaní bol v celom rozsahu úspešný vedľajší účastník, preto mu patrí náhrada trov odvolacieho konania, a to za jeden úkon právnej pomoci podľa § 14 ods. 3 písm.b/ vyhlášky č. 655/2004 Z. z., režijný paušál 7,63 eur v zmysle § 16 ods. 3, k tomu 20 % DPH vo výške 5,51 eur, spolu 33,06 eur.

Vo zvyšku rozhodnutie zostalo odvolaním nedotknuté.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.